

“บทสนทนาจากเจ้าอาวาส”

สวัสดีครับ พี่น้องที่รักทุกท่าน

พ่อแม่จะรู้สึกเป็นสุข กับ ความคิดที่ว่า “พระเจ้าทรงเข้าใจเรา มนุษย์” โดยเฉพาะในเวลาที่เกิดความผิดพลาดขึ้นในชีวิต อันเกิดจากความผิด บกพร่อง หรือความอ่อนแอของเรา จนบางครั้ง เกิดความเสียหายต่อคนอื่น หรือต่อส่วนรวม หรือ แม้กระทั่งต่อตนเอง ซึ่งบางครั้ง เป็นเรื่องยากสำหรับมนุษย์ด้วยกันที่เกี่ยงข้องในอันที่จะไม่ถือสา ยกโทษ และให้อภัย แต่อย่างน้อย ความสุขเกิดขึ้น เมื่อรู้สึกว่า พระเจ้าทรงเข้าใจเรามนุษย์ ซึ่งก็ทำให้เกิดความคิดเพิ่มเติมว่า เพราะพระองค์สามารถเข้าใจเรามนุษย์นี้เอง ที่พระองค์แสดงพระองค์เป็นพระเจ้าของเรา

ในภาพยนตร์เรื่องหนึ่ง ซึ่งพ่อได้ดูหลายครั้งแล้ว เสียตายพ่อจำชื่อไม่ได้ เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับ สงครามศักดิ์สิทธิ์ หรือ สงครามครูเสด เวลานั้น กองทัพคริสตชนยึดครองเมืองเยรูซาเล็ม นครศักดิ์สิทธิ์อยู่ ส่วนกองทัพของชาวมุสลิม นำโดย ซาลาดิน ยกกองทัพมาเพื่อแย่งชิง การสู้รบดุเดือดมาก และยืดเยื้อ เพราะแม้กองทัพคริสตชนมีกำลังพลน้อยกว่า แต่ด้วยความฉลาดและกล้าหาญของแม่ทัพ ก็ทำให้ซาลาดินและกองทัพมุสลิม พรี้นพรีง คืบหนึ่ง หลังการสู้รบที่หนักหน่วงรุนแรง ทหารคริสตชนนอนตายเกลื่อนเป็นจำนวนมาก แม่ทัพสั่งให้นำศพทหารมากองรวมกัน เพื่อที่จะเผาศพเหล่านั้น เพราะไม่มีเวลามากพอที่จะฝังศพเหล่านั้น ตามความเชื่อคริสตชนได้ แต่การเผาศพ เวลานั้น เป็นสิ่งที่ผิดต่อความเชื่อในเรื่องการกลับคืนชีพจากความตายในวันสุดท้าย พระสงฆ์ประจำกองทัพจึงพูดทักท้วง ห้ามปราม แต่พ่อชอบใจคำพูดของแม่ทัพที่ว่า “ถ้าเราไม่เผาศพเหล่านี้ ภายในสามวันจะเกิดโรคระบาด และประชาชนจำนวนมากก็จะต้องตาย หากพระเจ้าไม่เข้าใจเรื่องนี้ พระองค์ก็ไม่ใช่พระเจ้า”

ครับ พ่อเชื่อมั่นเสมอว่า พระเจ้าเข้าใจเรามากกว่าที่เราจะเข้าใจตัวเองเสียอีก และด้วยความเข้าใจมนุษย์ดีเช่นนี้แหละ ที่พระองค์แสดงออกมาด้วยการเสด็จลงมาบังเกิดเป็นมนุษย์ เพื่อให้การอภัย ต่อความผิดบาปของเรา ในขณะที่เรามากกว่าจะให้ภัยกันแต่ละที ยากเย็นเชียวใจเหลือเกิน บางครั้ง ถึงขนาด พ่อแม่ไม่ยอมให้อภัยลูก พี่น้องไม่ยอมให้อภัยกัน สามิภรรยาทนรับกันไม่ได้ หรือ เพื่อนฝูงเลิกคบกันไป ทั้งนี้ คงเป็นเพราะ ในความสัมพันธ์มีแต่ ความคาดหวัง แต่ยังขาดความเข้าใจ

พ่อเชื่อว่า ในความเป็นมนุษย์ของเรา มีพลังภายใน หรือ ศักยภาพยิ่งใหญ่แฝงอยู่ด้วย นั่นคือ มนุษย์เรา เปลี่ยนแปลงได้ แก้ไขได้ ปรับปรุงได้ อาจจำเป็นต้องกระตุ้นพลัง หรือ ศักยภาพนั้นบ้าง แต่ที่สุดแล้ว ในจังหวะแห่งชีวิตอันเหมาะสม มนุษย์ก็เปลี่ยนแปลงได้ ถ้านี่คือความเข้าใจ เราก็มีความหวัง ต่อการให้อภัย ต่อการให้โอกาสต่างๆ อย่างที่ชาวอเมริกันมักพูดว่า ทุกคนมีโอกาสแก้ตัวอยู่เสมอ

พ่อยอมรับว่า บางครั้ง พ่อก็รู้สึกเบื่อหน่ายต่อความผิดบกพร่องของตนเองที่ยังแก้ไขไม่ได้ บางครั้ง ก็เบื่อหน่ายอย่างมาก ต่อความผิดบกพร่องของคนอื่นๆ จนรู้สึกเหมือนว่า ยังไงเสีย เราก็คงเปลี่ยนแปลงตัวเองไม่ได้ และยังไงเสีย คนอื่นๆ เหล่านั้น ก็คงไม่เปลี่ยนแปลงตัวเอง เราอาจจะต้องทนอยู่กับสิ่งผิดๆ เหล่านี้ อย่าไม่มีวันจบสิ้น แต่นี่คือความคิดของคนสิ้นหวัง ไร้พลังมิใช่หรือ? ในกรณีเหล่านี้ เราคงต้องใช้ธรรมะ เข้ามาข่มใจเรา นั่นคือ ยังมีความหวังเหลือไว้เสมอ

ที่สุดแล้ว ความคิดที่ว่า พระเจ้าทรงเข้าใจเรามากกว่าที่เราจะเข้าใจตัวเอง หรือ ข้อแก้ตัว ของเรามากกว่าที่จะคงอยู่ในความผิดบกพร่องต่างๆ ของตนเอง เพราะนั่นกลับทำให้มนุษย์กลายเป็นผู้อ่อนแอ และพ่ายแพ้จริงๆ เรามนุษย์อ่อนแอ เพราะบาง ภายนอกก็จริง แต่สิ่งที่ทำให้เราเข้มแข็ง คือ จิตใจที่อยู่ภายใน และจิตใจนี้แหละ เปลี่ยนแปลงทุกอย่างได้

“ท่านคือ ซีโมน บุตรของยอห์น ท่านจะมีชื่อว่า เคฟาส ซึ่งแปลว่า เปโตร หรือ ศิลา”

(ยน. 1, 42)

ในการมอง และการเข้าใจของพระเจ้าต่อเรามากกว่าแต่ละคน เราถูกเรียกให้เข้มแข็งดุจศิลา มิใช่เป็นมนุษย์อ่อนแอเดิมๆ อยู่เรื่อยไป

